

[Poul Thomsen.]

gymnasieskoler og de private studenterkursus får så god en økonomisk placering som vel muligt.

Jeg lagde mærke til, at det ærede medlem fru Astrid Skjoldbo omtalte mangelen på gymnasiepladser og mente, at der måske var en reserve i de private gymnasieskoler, som man kunne benytte sig af. Det er for mig en stor glæde at høre, at det ærede medlem fru Astrid Skjoldbo som repræsentant for socialdemokratiet understreger værdien af, at man ved siden af det offentlige skolevæsen også har et privat skolevæsen, som er i stand til at udfylde nogle af de mangler, som det offentlige skolevæsen måske lider under. Jeg vil i denne forbindelse gerne føje til, at der måske netop gennem privatskolerne ved siden af den almindelige undervisning, hvor de selvfølgelig står på højde med den offentlige skoles undervisning, kan tilføres eleverne en ganske særlig opdragelse og ganske særlig uddannelse, som er af værdi, og som man f. eks. på landet gennem friskolen i høj grad har været med til at fremme, og som man i byerne i høj grad har kunnet gennemføre gennem private skoler.

Vi ser derfor med tilfredshed på de to lovforslag, der er til behandling i dag, og vil gerne gå med i en udvalgsbehandling af dem og prøve at få det bedst mulige resultat ud deraf.

Det første lovforslag, om statstilskud til private gymnasier, adskiller sig ikke meget fra den tidligere lovgivning, det er kun en økonomisk-teknisk revision af loven af 1959. Man ændrer tilskudsreglerne fra 80 pct. til 90 pct., og det kunne lyde, som om det blev til mere, men det gør det ikke, idet tilskuddet er beregnet på et andet grundlag, som jeg for mit vedkommende finder mere naturligt, og som bl. a. for lærerlønningernes vedkommende vil komme til at betyde, at man på en helt anden måde kan side stille privatskolernes lærere med statskolernes.

Vi har i øvrigt ikke særlige bemærkninger at gøre til dette lovforslag.

Hvad angår det andet lovforslag, det om studenterkursus, vil jeg gerne sige, at vi med stor tilfredshed ser, at disse kursus bevarer. Det ærede medlem fru Ellen Poulsen kom med en bemærkning om, at man

måske skulle se på, om der skulle være en aldersgrænse for deltagere på disse kursus, og jeg forstod, at det skulle være en øverste aldersgrænse. Jeg er ikke helt sikker på, at dette vil være rigtigt. Jeg vil pege på, at mange, som f. eks. er født på landet og ikke har let ved at komme i gymnasium, gennem studenterkurserne vil kunne komme med, og der er mange, som i en fremrykket alder kommer på et studenterkursus og gennemfører undervisningen frem til en studentereksamen.

Vi er tilfredse med, at disse kursus bliver udbygget således, at den økonomiske basis er til stede. Det ser ud, som om det for det foreliggende lovforslag vil komme til at koste ca. 300 000 kr. om året, og i betragtning af de udgifter, som ellers anvendes til uddannelse, må man sige at dette er billigt.

Jeg gør opmærksom på, at der i § 2 som sidste betingelse for statsanerkendelse står, at der efter undervisningsministerens skøn skal være trang til et sådant kursus. Vi synes, at hvis de øvrige betingelser i §§ 1 og 2 er opfyldt, skulle det egentlig være unødvendigt at have et sådant undervisningsministerielt skøn hængende over hovedet på kurserne som et usikkerhedsmoment. Man må gå ud fra, at når der én gang er oparbejdet et kursus, vil der også fremdeles være brug for det. Det skulle derfor ikke være nødvendigt at lade skønnet være afgørende.

Ifølge § 3 er minimumselevtallet forhøjet fra 11 til 14 elever pr. klasse, og det har jeg sådan set ikke noget imod, men jeg vil dog lige stille det spørgsmål til den højt-ærede undervisningsminister, om man i tilfælde af, at de 14 ikke kan opnås, kan slå to klasser sammen og på den måde opnå anerkendelsen. Det vil være en ordning, som i alt fald de små kursus vil være interesseret i.

Der står ikke noget i det foreliggende lovforslag om skæringsdagen for beregningen af tilskuddet. Tidligere var det den 31. oktober. Jeg ved ikke, om det ikke ville være rigtigt, at der fremdeles i loven står, hvilken dato der er skæringsdag.

Så er der endelig spørgsmålet om friplads. Der har tidligere været beregnet 30 pct. af skolepengene til fripladser, og det skulle gerne være sådan, at der også